

når vi ser på selve finansieringen. Det vil vi gerne have helt på det rene i forbindelse med om ikke andet så udvalgsarbejdet, hvis ikke udenrigsministeren her i dag kan redegøre for det. Det vil også have betydning for vores endelige stemmeafgivning.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for den velvillige behandling, vores forslag har fået. Det ser ud til, at et flertal i Folketinget, også Socialdemokraterne og Kristeligt Folkeparti – vi ved ikke, hvad det ender med, men vi ved jo, at Socialdemokraterne tilslutter sig – er klart besluttet på at tage ansvar for, at man siger, at uanset forhistorien er det nødvendigt nu, at man går ind og stabiliserer og hjælper Irak.

Det synes jeg er det rigtige synspunkt. Man kan altid diskutere alt muligt i forhistorien, hvor man har været uenig, men man skal i politik tage stilling til, hvor vi er nu, og hvordan vi løser det problem, vi nu står med.

Derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi har et bredt flertal, der støtter, at vi sender en sikringsstyrke ind, således at nødhjælpen kan komme frem, at demokratiet lige så stille kan komme i gang.

Det er jo ikke rigtigt, som hr. Keld Albrechtsen har stået her og sagt flere gange, at der er lavet en regering med fem personer. Det er der overhovedet ikke. Der er end ikke lavet den konference, som skal skabe regeringen, som skal bestå af flere end fem personer. Interimadministrationen er ikke på plads, og meningen med det hele er jo ligesom i Afghanistan, at alle grupperinger i Irak skal være med til at lede Irak i fremtiden.

Så jeg tror nok, at hr. Keld Albrechtsen voldsomt har misinformeret Folketinget i dag, men lad det nu være. Han stemmer jo under ingen omstændigheder for alligevel.

Det er klart, at det er en fordel, at der kommer et FN-mandat. Vi kan tage ad notam, at der ikke er nye resolutioner i forbindelse med stabiliseringen af nødhjælpen, men det kommer jo. Der kommer en resolution om olie for mad. England og USA arbejder for resolutioner i disse timer, i disse døgn. Den danske regering går ind for resolutioner.

Men det tager jo sin tid under alle omstændigheder, før FN vil være klar til at stå med en sikringsstyrke. Derfor er det altså vigtigt, at Danmark påtager sig sit ansvar og er med til at sikre.

Det er jo interessant, at alle er tilfredse med, at befrielsen har fundet sted. Hr. Villy Søvnald nævnte det jo også. Irakerne ønsker nok befrielse, men ikke besættelse. Nej, selvfølgelig ønsker de ikke besættelse. De ønsker befrielse.

Men efter en befrielse fra det gamle regime, som er brudt sammen og faldet sammen, og hvis struktur ikke er der mere, ja, så er der altså en forpligtelse for befrierne. Og det er den forpligtelse, vi påtager os, og som vi selvfølgelig vil af med så hurtigt som muligt svarende til, hvornår vi får den irakiske administration og selvforvaltning på plads igen.

Kl. 20.05

Men man kan altså ikke være glad for befrielsen og så ikke ville være med til forpligtelsen. Ellers er det lidt hult, som hr. Helge Adam Møller også har været inde på i dag. SF støtter jo også genopbygning og militær indsats, men ikke uden om FN. Nu mener regeringen jo altså med basis i Folkeretskontoret, at det, vi foretog os i forbindelse med befrielsen af Irak, var med basis i FN. Men der er ikke nogle nye mandater i forbindelse med det her, og skal man så sidde og vente? Skal man så sidde og vente og lade være med at genopbygge? Lade være med at fastholde befrielsen, fordi FN ikke er klar, og det tager lang tid, før FN er klar med stabiliseringsstyrken? Det skal være en meget stor styrke, FN skal have samlet.

Så jeg synes, det er modent og rigtigt af de partier og flot af Socialdemokratiet, som var imod det første forslag, at man her er med inde og tage et medansvar for situationen, som den er nu.

Og når FN ikke kan komme ind endnu, fordi FN ikke kan træffe sine beslutninger, så består opgaven i at gå ind og gøre det alligevel og så arbejde for, at FN kommer med nogle beslutninger. Det gør vi. Det støtter vi kraftigt. England arbejder jo også for det, og England og USA er som sagt i arbejde med det.

Der er flere lande, som nu er på vej ind for at sikre, hvilket også viser nødvendigheden af sikringen uanset forhistorien. Der var fire lande på landjorden under befrielseraktionen. Der er 16 lande på vej ind i stabiliseringsaktionen. Det er hr. Niels Helveg Petersen, jeg taler til nu, som bemærkede, at USA var ved at trække nogle styrker ud, Australien var ved at trække nogle ud, og United Kingdom er ved at trække nogle ud, og vi trækker »Olfert Fischer« ud, kan jeg fortælle. »Olfert Fischer« bliver trukket hjem